

Nhân gian hay có lý lẽ của nhân gian. Họ xuôi ngược theo dục vọng của chính mình, rồi trôi lặn theo dòng sinh tử. Mà đôi khi, chẳng biết mình thực sự muốn gì.

Vậy nên nước mắt thế gian, mới nhiều như nước biển. Đau khổ trong nhân gian, chông chất cao hơn núi. Vòng sinh diệt cứ quay mãi chẳng thấy điểm dừng.

Biết vậy nên đừng quá nương vào trần cảnh. Để rồi cả đời chỉ biết sống theo quan niệm của người khác, mà rồi cũng đau thương theo quan niệm của phàm trần.

Nếu đã hiểu con đường thiện là con đường thanh thản. Con đường buông xả là con đường an lạc. Vậy thì cứ chậm rãi mà đi. Dù biết là đi ngược dòng thế tục sẽ gặp không ít khó khăn. Nhưng lòng vẫn cứ cần mẫn bước. Ất có ngày thế gian sẽ phải nhìn lại, bởi lối họ đi cuối cùng chỉ toàn là nước mắt. Không đẹp như huyền mộng họ từng vẽ vờ.